

Δύο ποιήματα

Του Θεόδωρου Π. Ζαφειρίου // *

Στάχτες

*Είμαστε από ύλη ονείρων.
Σαίξπηρ*

Μέσ' από τους καπνούς άκαυτη ξεπροβάλλει
Η ομορφιά. Ονειροφαντασία ενός τοπίου

Που ξέφυγε απ' τους εμπρηστές. Ωστόσο
Ξέφυγαν κι εκείνοι. Και τα καμένα δέντρα

Να τούς μαρτυρήσουν δεν μπορούν. Γι' αυτό
Μεταφυτεύονται ριζώνουνε στον ύπνο μας.

Θέλουν νερό. Τα δάκρυα δεν επαρκούν.
Ξυπνούμε και σκορπίζονται. Ύλη ονείρων στάχτες.

Τα δύο λάθη της φύσης

Λάθος της φύσης ήταν η Θεσσαλία.
Τα ψάρια των φυτών να κάνει λεία.

Κι η ίδια το διόρθωσε. Μα ξέχασε τ' αλάτι.
Νερό γλυκό δεν γλυκαίνει του αρμυρού το άχτι.

Ίσως την ζάλισε το θάμπος
Της λίμνης, που έγινε ο κάμπος.